

KARANTENEKATALOG

Katalog fra karantene 2020

Studenter ved
Norges arktiske
universitetsmuseum og
akademi for kunstfag
Første utgave / april

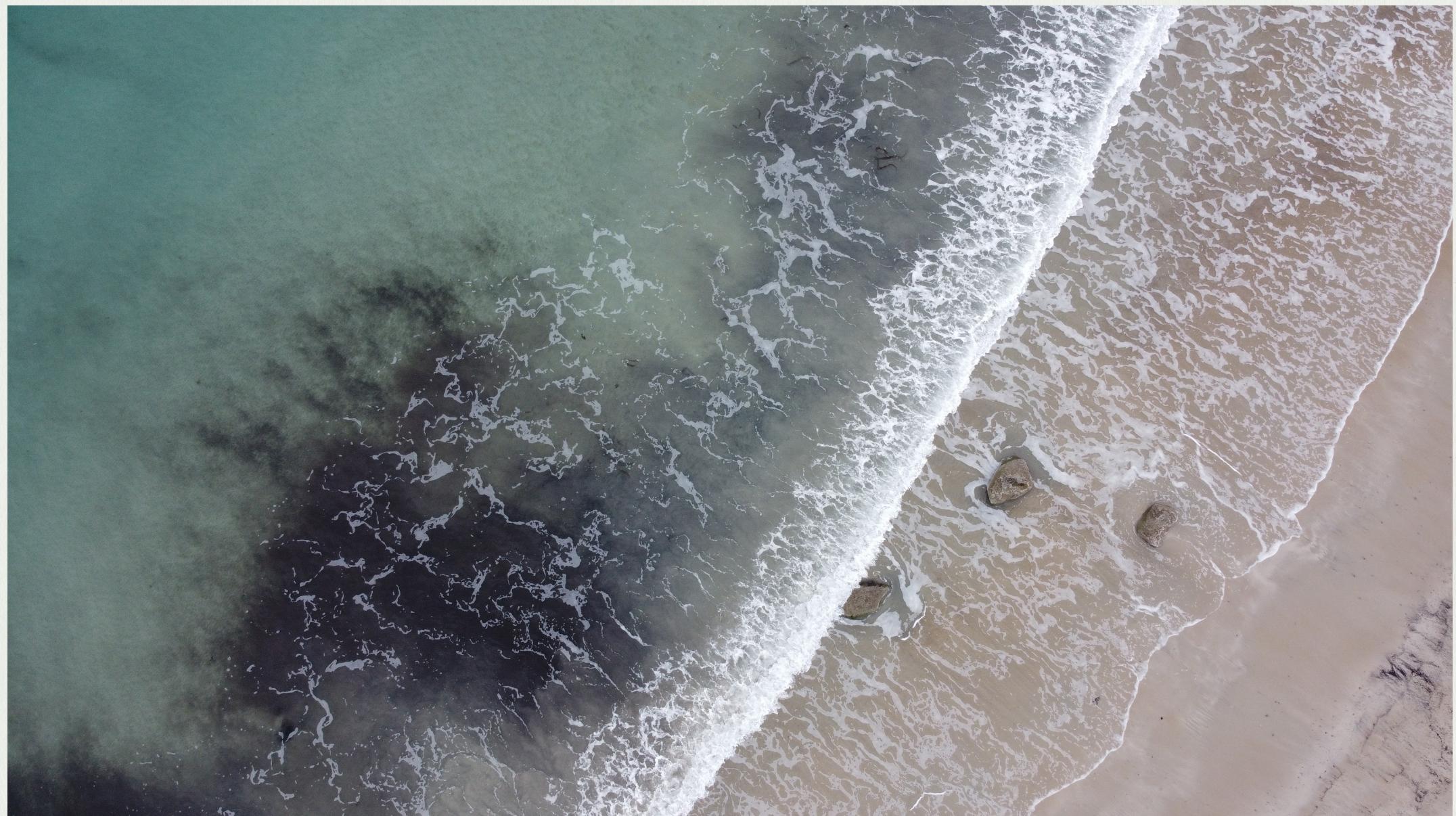
Innhold:

Anja Ariel Tørnes Brekke	s. 3 - 6
Bendik Vasstein Carlsen	s. 7 - 9
Eirik Bø	s. 10 - 19
Helle Linderud	s. 20
Julia Martinčič	s. 21
Anne Lindgaard Møller	s. 22 - 25
Sigrid Stokker	s. 26
Silje Wiik Røssaak Nielsen	s. 27

Red.

Anja Ariel Tørnes Brekke
Sigrid Stokker

Takk, alle venner.

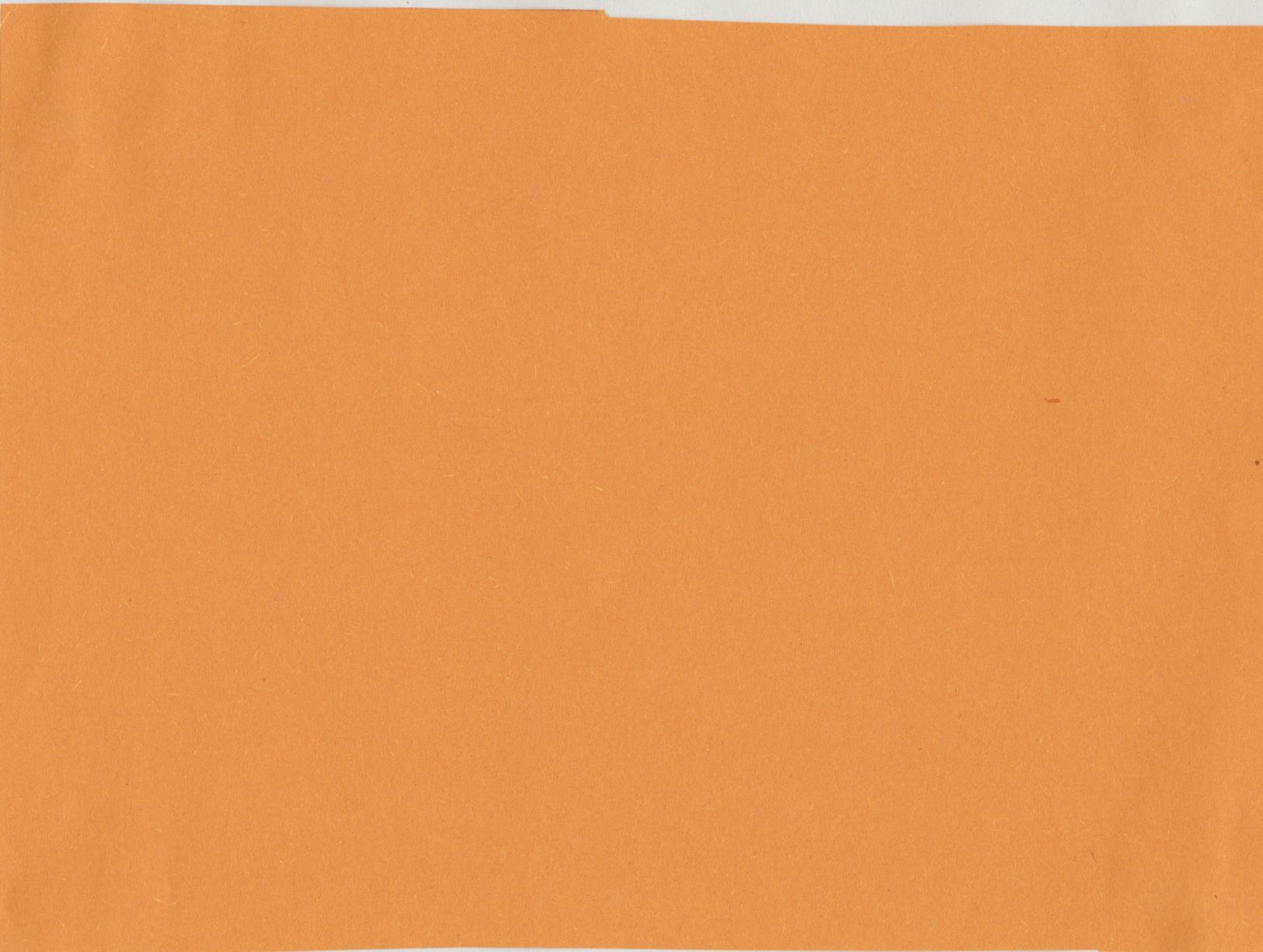

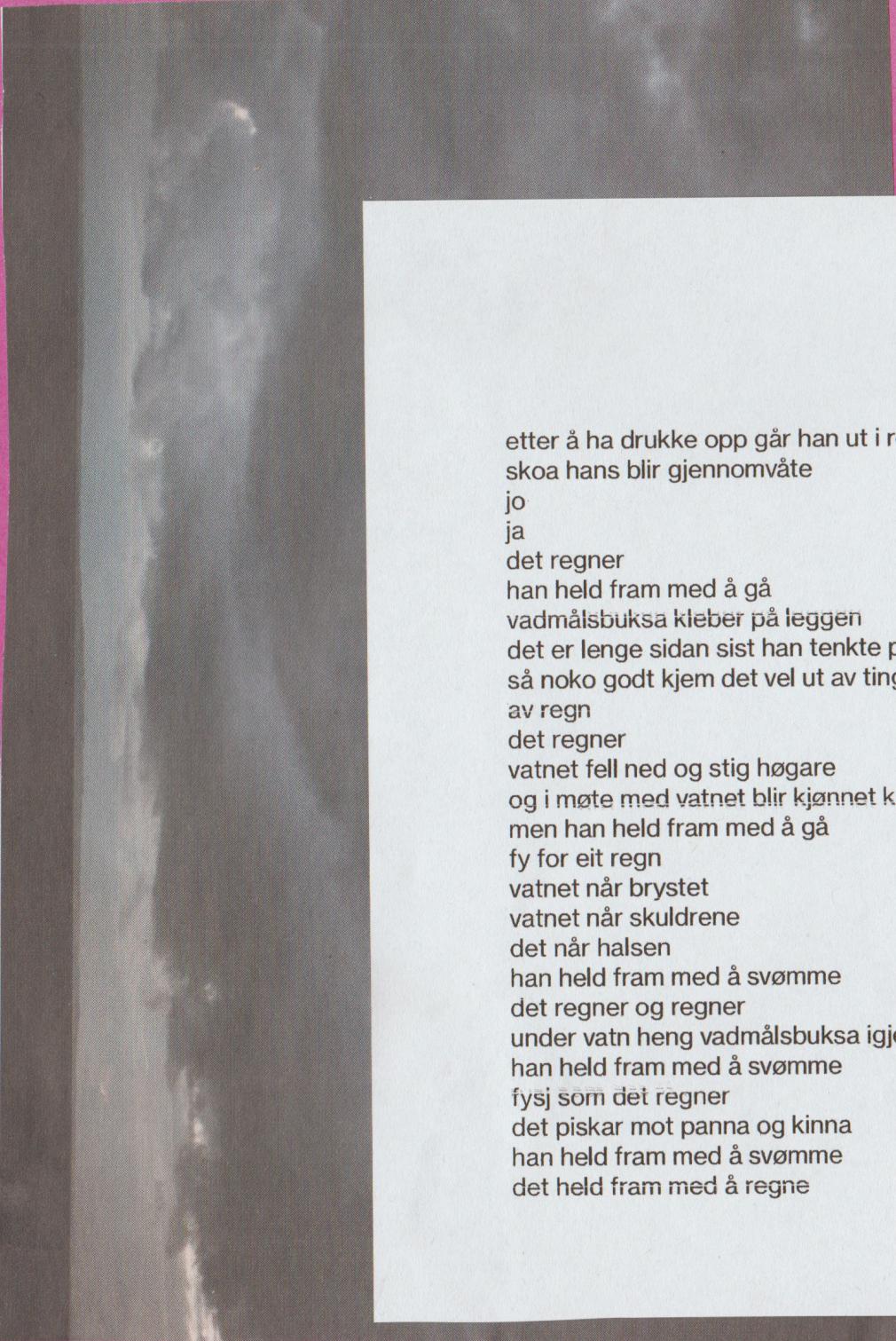

to palimpsestar
bendik vasstein carlsen

før svingen er det berre
vegen utan sving før
svingen er det berre vegen
utan sving men
etter vegen utan sving
kjem svingen svingande
svingande kva

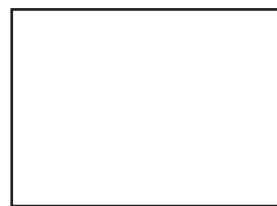
ligg der bakom svingen
meire veg som svingen
har fortært har
fortært sjå svingen svinge
seg mot vegen utan sving
utan sving for framleis
her før svingen
er det slik
at vegen utan sving
kun er vegen
utan sving

etter å ha drukke opp går han ut i regnet
skoa hans blir gjennomvåte
jo
ja
det regner
han held fram med å gå
vadmålsbuksa kleber på leggen
det er lenge sidan sist han tenkte på leggen
så noko godt kjem det vel ut av ting
av regn
det regner
vatnet fell ned og stig høgare
og i møte med vatnet blir kjønnet kaldt
men han held fram med å gå
fy for eit regn
vatnet når brystet
vatnet når skuldrene
det når halsen
han held fram med å svømme
det regner og regner
under vatn heng vadmålsbuksa igjen laust om leggen
han held fram med å svømme
fysj som det regner
det piskar mot panna og kinna
han held fram med å svømme
det held fram med å regne

tolv og en halv
kvadratmeter

Eirik

tolv og en halv
kvadratmeter. en pers-
on en queensize-seng et
skrivebord et skap et vi-
ndu en dør ut.

tolv og en halv
kvadratmeter.
en person en qu-
eensize-seng et s-
krivebord et sk-
ap et vindu en
dør ut til stua.

tolv og en halv
kvadratmeter.
en person i en
queensize-seng
rot på skrivebo-
rdet en lukket
dør. jeg reiser m-

lite når en vegg er tre ko-
mma to & en er tre ko-
mma ni høyde to ko-
mma fire tredve kubikk-
meter minus møbler & m-

ikke å tenke på at mar-
sroverene aldri skal bli
hentet tilbake alene i et
rom på tolv og en halv
kvadratmeter og mørk-

ømmenes dimensjoner
og innhold har nedesk-
alert. biblioteket. møte
noen nye. vind. være i et
rom på tretten og en h-

12,5m² autoplay på youtube funny cats autoplay på youtube dimensions nrk.no reddit.com/worldnews google existential cat-

Bebøere av Vestre Torggaten 16
har ifølge befaling den øre å innbe
beboerne av Vestre Torggaten 16
til markering av Påskeaften i Vestre Torggaten 16
lørdag 11.april 2020 kl. 19.00

Antrekk: Påske

Gjestene bes ankomme Vestre Torggaten 16s hovedport kl. 19.30
Skriftlig svar utbes innen 7.april 2020

Velkommen

He is Risen

Hallelujah

Puls

Hun står i badekaret. Jeg har allerede kjent på vannet som fosser fra kranen, forsøkt å få det til å bli den samme temperaturen som kroppen hennes. Når hun setter seg ned, langsomt, så vannet ikke spruter, skal hun ikke kjenne hvor hun slutter og vannet begynner.

Jeg ser på meg selv i speilet. Tar ut håret fra strikken og grer gjennom det med fingrene. Samler håret igjen, legger det stramt inn til skallen, glatter over småhårene, fester det med samme strikk.

Jeg setter på kranen i vasken, forsøker å få vannet som renner til å bli den samme temperaturen som den i badekaret. Såpen lukter sitron. Jeg masserer hendene, fletter fingrene inn i hverandre, sirkler fingertuppene mot håndflata, drar i tomlene.

Når jeg legger meg oppå henne igjen, renner vannet ut på sidene og ned på gulvet. Hun er blitt et bløtdyr under meg. Jeg legger den ene hånda under haka hennes og dyster hodet mot kanten av badekaret. Hun lar

meg. Hun lukker øynene og leter etter skalpellen på gulvet. Vannet drypper mot flise-ne. Jeg tar vekk hånda, strammer den rundt halsen og ber henne om å ikke bevege seg.

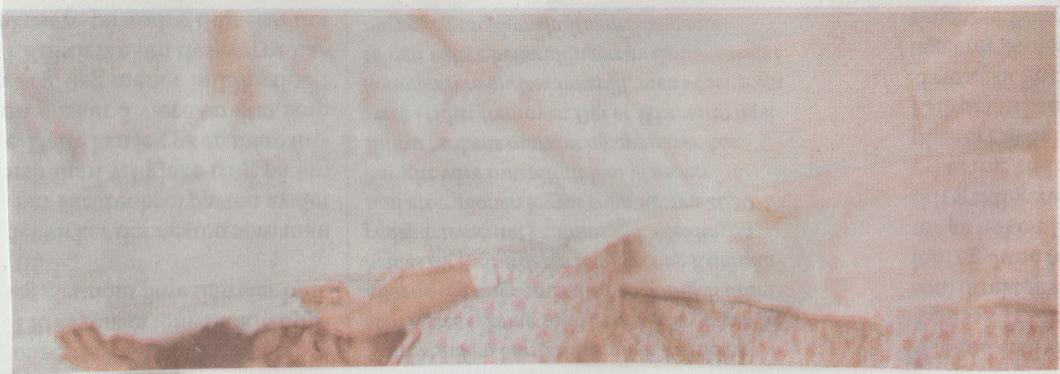
Jeg lager et snitt i øyekroken hennes, nærmest nesa. Knivbladet skir ned mot nesa og til munnviken. Jeg fører skalpellen til øyekroken jeg begynte i, skjærer langs våtkanten, det bløte røde på innsida folder seg utover. Hun putter hånda i munnen og biter ned. Jeg drar bladet videre over kinnbeinet, ned til kjeven, tilbake til munnviken. Øynene hennes himler før de forsvinner bak i skallen. En stor, rød fir-kant på høyre side av ansiktet. Hun er tung og slapp.

Jeg skraper av huden med skalpellen, det minner om å føre en sløv kjøkkenkniv under skinnet på en fisk. Huden faller av, kan holdes mellom hendene, jeg vipper den fram og tilbake, en gardin som blafrer i vinden. Jeg legger meg bakover, vannet rekker meg til halsen. Legger hudlappen over det ene øyet, kjenner hvordan den klistrer seg varmt til meg, former seg

etter ansiktet under. Varm væske renner ned-over haken og blander seg i vannet. Det begynner å bli kaldt.

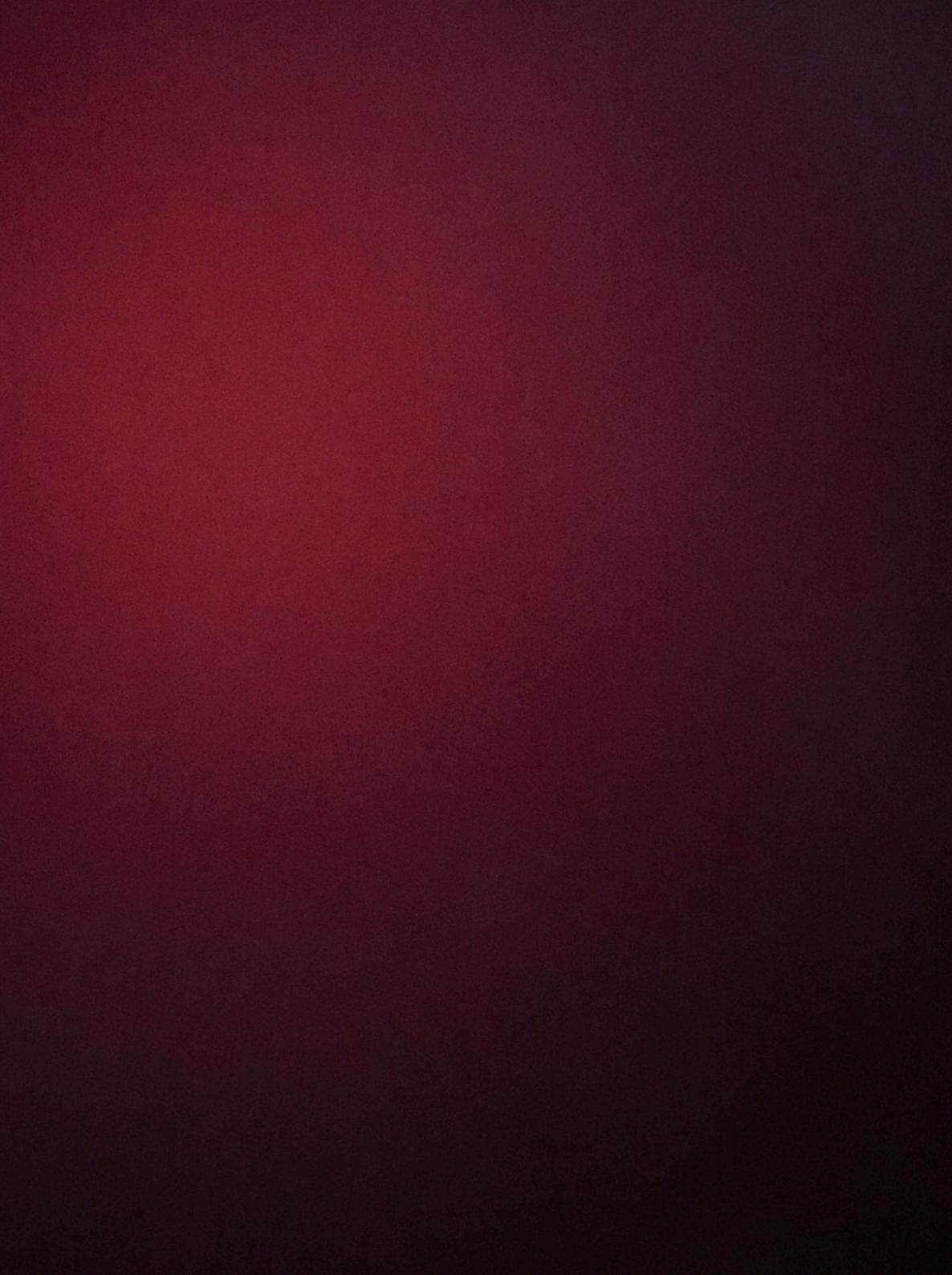
Jeg fjerner hendene fra lappen, den sitter fast. Lukker det andre øyet og ser i sorte og røde prikker. Når jeg smiler begynner den nye huden å skli nedover øynene. Jeg dyster lappen på plass, huden er bløt og medgjørlig, den er sunn og varm.

Jeg tar vekk huden og lar den flyte i vannet, glir mot henne i vannet. Jeg reiser meg opp og drar skalpellen langs hårfestet hennes, rundt panna, river av resten, drar hardt der huden ikke vil slippe tak. Surkleyder idet bindevevet mister festet langs kantene, små blodkar som gir fra seg væske. Jeg fester de ulike bitene til ansiktet mitt: ny panne, nye kinn, ny hake. Ansiktet fester seg, blir tjukt og herda, en egen puls beveger seg gjennom det, fra det ytterste til det innerste laget.

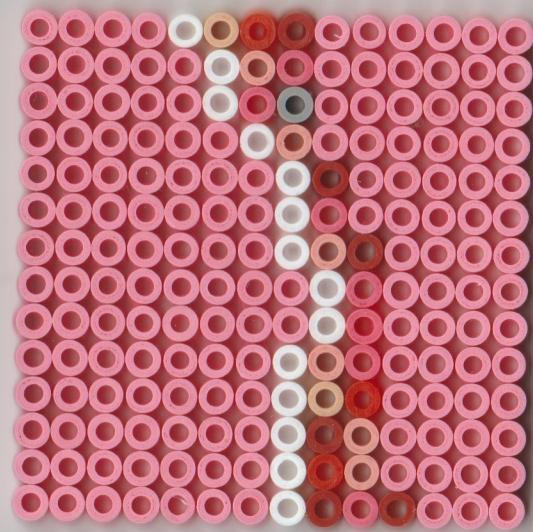
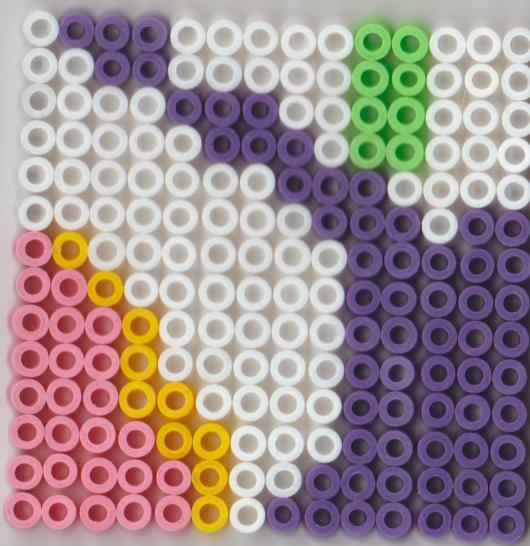

Ute og trekkjer luft

Ein ambulanse ular. Bussen kører inn mot sida, stoppar, let motoren gå. Eg skal av på neste, men trykkjar knappen inn her. Brukar jakkeermet over fingeren. Ja, eg brukar jakkeermet.

- Meinte du her? ropar sjåfören framom sperrebanda.
- Helst det!

Sjåfören ser i spegelen, kviler motoren. Sperrebanda har byrja lausne i opphenget på stolpane. Eg tek på vottar, gjer meg klar. Dørene vert opna.

Ein gammal mann vil også av ved kaupesenteret, han reiser seg og kjem mot meg. Han har solbriller, stirrar på beina mine.

- Har du tommestokk?
- Tommestokk?
- Ein meter.
- Nei, har ikkje det.
- Folk vert hysteriske.
- Eg tykkjer det er bra.

Me går av, han held fram med å snakke til meg. Eg følgjer ikkje med. Mannen sneier ut

mot sida, brukar hendene og lagar rare rørsler, som om han pakkar ut noko. Eg ser på fyren. Så ser eg ut forbi, opp i lia. Det er gulspetta med hestehov i bakken.

- Sjå då! seier han, hever stemma.
– Tommestokken!
- Ja, sorry.

Eg er tilbake, kjenner grusen under beina. Me skal nedover både to. Han seinkar farta, eg er nær ved å auke på. Berre vere litt i fred.

- Må halde meg i rekverket her, ja, eg vaskar meg etterpå, held han fram, - eg brukar tommestokken, ein eg kjenner fekk bot.
- Bot?
- Han heldt ikkje avstanden.

Sola i auga. Me går ned trappa, han grip hardare i gelenderet. Me skyl hendene i utandørsvasken framfor skyvedøra, har på såpe, det skummar, vatnet er kaldt og gjer fingrane stive. Me kjem litt for nære, dørene til kaupesenteret opnar seg. Han spør om eg trur det er trygt.